

af Administrationen. Da jeg forleden var enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), overrasker det mig mindre idag at være enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) i Noget, nemlig deri, at de meest praktiske Fremskridt i vort Forvaltningsmaskineri ikke ere de, der komme ud af en stor, samlet Overveielse af det hele Forhold paa een Gang, men at de smaa Fremskridt, de smaa Rettelser, de smaa Bespærelser, der tilsidst summere sig op til et stort Besøb, faae en stor Betydning, medens Bestræbelser for planmæssige, systematiske Reforme i det Store ofte ville strande og, naar de lykkes, ofte til Syvende og Sidst ville vise sig forbundne med langt større Udgift end den Bet, man forlød, og forbundne med Ulemper, som maaffee ere forskjelligte fra, hvad der hidtil har gjort sig gjældende, men ikke derfor mindre følelige.

C. B. Nyholm: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag eller overhovedet under Behandlingen af noget af Forslagene til Rønningsslove, naar ikke den ærede sidste Taler havde udslynget en Behreidelse, der gaaffe vist træffer mig og flere andre af Udvalgets Medlemmer, nemlig den, at vi ved Behandlingen af disse Love ikke havde indskrænket os til blot at undersøge og prøve Rønningerne og at afgjøre, hvorvidt der kunde foretages Bespærelser, men at vi vare gaaede videre, og at vi tillige havde villet gjøre Forsøg paa at organisere. Men det maa ikke glemmes, paa hvilket Standpunkt jeg og de andre Medlemmer, som gif samme Bet, befandt os. Det var os, som indbragte Forslaget om en parlamentarisk Commission. Denne parlamentariske Commission fordredes ikke udsat, for at den skulde instruere Medlemmerne af Thinget, som maatte komme ind i denne parlamentariske Commission, det var ikke Tanken; Tanken med den parlamentariske Commission var den, gennem denne i Virkeligheden at omordne hele Landets Embedsorganisation. De Med-

lemmer, som kom med dette Forslag, og de, som stemte derfor, gif ud fra, at ligesom Grundloven har gennemført i Landets Forfatning Selvregering og Frihed, saaledes maatte det ogsaa være hensigtsmæssigt, ja nødvendigt, at lignende Reforme nu foregik i Embedsvirksomheden. Den Embedsorganisation, som passede under den gamle absolute Regjeringsform, fandt vi ikke at kunne passe med eller stemme med den nye demokratiske Regjeringsform. Da Grundlovsforandringen skete i 1849, skete der samtidig dermed enkelte Omdannelser. Ingen kan nægte, at der skete enkelte Omdannelser i Regjeringsmaskineriet; man omdannede f. Ex. Cancelliet til Ministerier osv., men selve Maaden, hvorpaa der regjeredes, var den samme som tidligere. Det var dette, vi meente ikke at kunne forsvare at lade vedligeholde sig, og det saameget mindre, naar vi saae tilbage til, hvad der tidligere er sket her i Landet. Da det gamle Adelsregimente faldt i 1660 og afløstes af Gnevoldsmagten, udkom der omtrent et Aar efter den saakaldte Provindsial-Ordonnans, der ikke alene af Navn, men ogsaa i Realiteten omdannede det hele Regjeringsmaskineri og skabte det nye Maskineri, som endnu bestaaer. Vi have altsaa Historiens Exempel for os, ligesom vi ogsaa have Sagens Natur. Vort Forslag om en parlamentarisk Commission faldt; der var som bekendt lige mange Stemmer for og imod, og selvfølgelig faldt det bort. Grunden hertil var væsenlig den, at den høitæredede Finantsminister modsatte sig det; han var dog ikke en Modstander af selve Tanken om en Commission, men en Modstander af Begrebet parlamentarisk Commission. Vi maatte altsaa erkjende, at ad den Bet led der sig ikke udrette Noget, og vi maatte ønske paany at faae Rønningsslovene forelagte; thi paa hvilken anden Maade skulde vi ellers kunne faae det gjort gjældende, som vi ønskede, end netop gennem Forsøget paa ved Rønningsslovene at reformere og organisere i den Retning, som vi maatte ansee for den hensigtsmæssigste. Det kan være meget